

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
Broj: 39 0 K 075651 24 K
Dana: 16.12.2025. godine

U IME FEDERACIJE BIH!

Općinski sud u Tešnju, sudija Bekrić Hidajeta, uz sudjelovanje zapisničara Hidajete Mehinović, u krivičnom predmetu optuženog H. H. zv. „H.“, sin H., V. ..., općina Tešanj, zbog krivičnog djela „Teška tjelesna ozljeda“ iz člana 172. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom optužnice Kantonalnog tužilaštva ZE-DO kantona Zenica broj T04 0 KT 0057232 24 od 07.11.2024. godine, nakon održanog javnog pretresa u prisutnosti tužitelja Kantonalnog tužilaštva ZE-DO kantona Ahmetlić Amre, optuženog branioca po službenoj dužnosti Hadžidulbić Nire uposlenika Kantonalne pravne pomoći Zenica, dana 16.12.2025. godine donosi sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi H. H., zv. „H.“, sin H. i majke N. rođene M., rođen ... godine u S. B., R Hrvatska, nastanjen u Tešnju, V. ..., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju bravar-varioc, zaposlen u „Alpina bromy“ d.o.o., Tešanj, neoženjen, Bošnjak, državljanin BiH, srednjeg imovnog stanja, JMB ..., neosuđivan,

KRIV JE

što je,

dana 16.02.2024. godine, oko 19:50 sati, u Tešnju, u mjestu V., u alkoholiziranom stanju, dok se nalazio u vozilu na mjestu suvozača, a kojim je upravljao oštećeni H. R., nakon kraće verbalne rasprave i nakon što mu je opsovao majku, R. udario staklenom flašom u glavu-u predjelu lijevog oka, zbog čega je R. zaustavio svoje vozilo jer je osjetio jaku bol i skrenuo vozilom sa ceste gdje su obojica izašla iz vozila, kada je došlo do međusobnog fizičkog kontakta kojom prilikom je je R. zadao par udaraca šakama u predjelu lica, iako je bio svjestan da takvim svojim postupanjem može teško tjelesno ozlijediti H. R., što je i htio, u čemu ga je zaustavio komšija A., da bi H. zatim otišao do svoje kuće i vratio se noseći sjekiru sa drvenom drškom kojom je krenuo da udari R., ali ga je ovaj uspio spriječiti braneći se rukom, zbog čega je zadobio udarac drvenim štilom, na koji način je H. R. zadobio teške tjelesne ozljede u vidu preloma donje vilice u predjelu tijela sa lijeve strane i uzlaznog kraka sa desne strane, preloma vanjskog zida orbite i preloma prednjeg zida oba vilična sinusa sa krvavim sadržajem u sinusima,

dakle, drugog teško tjelesno ozlijedio,

čime je počinio krivično djelo teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa se primjenom istih zakonskih odredaba te odredaba člana 49. i 62. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, izriče

UVJETNA OSUDA

kojom se optuženom za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine dana, a računajući od dana pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo ZE-DO kantona Zenica optužnicom T04 0 KT 0057232 24 od 07.11.2024. godine, optužilo je H. H. zbog krivičnog djela Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, počinjenog na način, vrijeme i mjesto kako je to pobliže opisano u optužnici, temeljeći optužbu na dokazima koji su prikupljeni u istrazi i predloženi u optužbi.

Sudija za prethodno saslušanje ovog suda potvrdio je navedenu optužnicu dana 20.11.2024. godine.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji optuženi, nakon što je u smislu odredaba člana 13. ZKP-a poučeni o svojim pravima izjavio je da poriče krivnju pa je i zakazana statusna konferencija.

Na ročištu za statusnu konferenciju optuženi je postavio zahtjev za postavljanje branioca po službenoj dužnosti uz obrazloženje da nije u mogućnosti sam sebe da brani, zbog lošeg zdravstvenog stanja, da ima psihičkih i fizičkih problema, da nema dovoljno sredstava da angažuje branioca, da se duži period nalazi na bolovonju i da se priprema za penzionisanje, te priložio medicinsku dokumentaciju.

Iz medicinske dokumentacije je vidljivo da optuženi ima potvrđene hronične i psihičke bolesti i to: HTA, ST.Post IM, F10, F33, F43, Insuff.Renalis... i dr. pa je sud optuženom i postavio branioca po službenoj dužnosti Hadžidulbić Niru uposelnicu Kantonalne pravne pomoći Zenica.

Na ponovo zakazanom ročištu za statusnu konferenciju branilac optuženog je predložio da sud odredi vještačenje po vještaku neuropsihijatru, pa je sud naredbom broj 39 0 K 075651 24 K od 17.07.2025. godine i odredio psihijatrijsko vještačenje po vještaku neuropsihijatru dr. Jabandžić Hidajetu iz Zenice sa zadatkom da na osnovu medicinske dokumentacije i pregleda optuženog da svoj nalaz i mišljenje o psihičkom stanju optuženog, duševnoj razvijenosti, sposobnosti rasuđivanja i sposobnosti upravljanja postupcima u vrijeme izvršenja krivičnog djela i u vrijeme suđenja, kao i o njegovim mogućnostima da prati tok glavnog pretresa.

Nalaz i mišljenje vještak je uradio u pismenoj formi i dostavio sudu, a koji nalaz i mišljenje je sud dostavio kantonalnom tužiocu, optuženom i braniocu, te zakazao glavni pretres.

Prije otvaranja glavnog pretresa vještak neuropsihijatar Jabandžić Hidajete dao svoj nalaz i mišljenje u pogledu mogućnosti optuženog da prati tok glavnog pretresa, odnosno izjavio da je optuženi sposoban da prati tok glavnog pretresa.

Tokom glavnog pretresa Kantonalni tužilac ostaje u cjelosti kod navedene optužnice, te predložio provođenje dokaza iz optužnice. U uvodnom izlaganju branilac optuženog je izjavio da će odbrana koncept odbrane iznijeti nakon što se provedu predložena vještačenja.

U toku glavnog pretresa provedeni su dokazi vještačenjem po vještaku neuropsihijatru dr. Hidajetu Jabandžiću i vještaku dr. Emini Kadribašić specijalista maksilofacijalne hirurgije i plastične rekonstrativne hirurgije.

Vještak dr. Hidajet Jabandžić neuropsihijatar u svom nalazu i mišljenju navodi da je na osnovu psihijatrijskog pregleda optuženog i uvidom u medicinsku dokumentaciju zaključio da je optuženi osoba koja je usljed predratnih i poratnih trauma od strane psihijatra oglašena osobom sa trajnom promjenom ličnosti usljed katastrofičnih doživljaja, a isti se manifestuju u smislu hronificirane forme posttraumatskog stresnog poremećaja sa i bez psihotičnih epizoda, te epizoda povrtnog depresivnog poremećaja. U vrijeme predmetnog događaja imenovani da je bio u stanju jake alkoholne opijenosti – 2,40 promila alkohola u krivi, a klinička slika iste manifestuje se kao intermitentna – rasplinuta svjesnost, greške u prostornoj i vremenskoj organizaciji, zapinjanje u govoru, nesigurnost u kretanju, slaba pažnja i shvatanje, nepromišljenost, slaba koncentracija, pogrešno zapažanje i shvatanje, neuviđajnost, nepromišljenost, neprilično ponašanje, mucanje, zapinjanje jezikom, teturanje, drskost, sklonost vrijeđanju, psovanju, svađi, uvredama, tuči itd. Mišljenje vještaka je da je optuženi in tempore kriminis obzirom na postojanje hronične psihijatrijske bolesti u kombinaciji sa stepenom jake alkoholne opijenosti bio bitno smanjeno uračunljiv, odnosno isti u bitnoj mjeri nije mogao aktivno rasuđivati i upravljati svojim postupcima u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Kada H. H. nije pod djelovanju alkohola, odnosno kada isti redovno uzima propisanu psihijatrijsku terapiju psihičko funkcionisanje istog kreće se u granicama psihološke prosječnosti, te je u takvom stanju imenovani sposoban pratiti tog glavnog pretresa.

Prema nalazu i mišljenju vještaka dr Emine Kadribašić specijaliste maksilofacijalne hirurgije oštećeni H. R. da je zadobio povrede u vidu preloma donje vilice u predjelu tijela sa lijeve strane i uzlaznog kraka sa desne strane, prelom vanjskog zida lijeve orbite i prelom prednjeg zida oba vilična sinusa sa krvavim sadržajem u sinusima, što predstavlja tešku tjelesnu povredu koje su mogle nastati udarcima tupim tvrdim predmetom u predio donje vilice sa lijeve strane u predio donje usne, u predio lijeve orbite, te u predio srednje trećine lica obostrano.

Nakon što su provedena navedena vještačenja optuženi je izjavio da priznaje krivnju po predmetnoj optužnici pa je kantonalni tužilac uložio u spis sljedeće dokaze: zapisnik o uviđaju PS Tešanj broj: 08-02-11/1-1-37/24 od 19.02.2024. godine, zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola u krvi PS Tešanj broj: 005141 od 16.02.2024. godine na ime H. H., zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola u krvi PS Tešanj broj: 005142 od 16.02.2024. godine na ime H. R., akt vještačenje alkohola JU Zavod za zdravstvenu zaštitu zaposlenika MUP-a Kantona Sarajevo broj: 03-07-61/24 od 14.03.2024. godine, medicinsku dokumentaciju na ime H. R., naredba PS Tešanj broj: 08-02-11/1-1-37-3/24 od 27.02.2024. godine, fotodokumentacija PS Tešanj broj: 31/24 od 16.02.2024. godine, izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog H. H. PS Tešanj broj: 08-02-11/1-03-10-11-2629/24. od

08.03.2024. godine i troškovnik ovog tužiteljstva od 07.11.2024. godine, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog H. H. PS Tešanj broj: 08-02-11/1-17-150/24 od 17.02.2024. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka oštećenog H. R. PS Tešanj broj: 08-02-11/1-17-190/24 od 08.03.2024. godine i Kantonalnog tužiteljstva ZDK-a broj: T04 0 KT 0057232 24 od 06.11.2024. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S. A. PS Tešanj broj: 08-02-11/1-17-148/24 od 17.02.2024. godine, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka medicinske struke, specijaliste maksilofacijalne hirurgije Kadribašić dr. Emina od 10.10.2024. godine.

Priznaje optuženog je u potpunom skladu sa navedenim dokazima pa pošto je optuženi tokom glavnog pretresa izjavio da priznaje krivnju, da je svjestan svih posljedica i obaveza koje proističu iz priznanja krivnje, a u spisu postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog, to je sud i prihvatio priznanje optuženog.

Iz provedenih dokaza i priznanja krivnje optuženog sa sigurnošću je utvrđeno da je optuženi H. H. počinio radnje opisane u izreci ove presude, odnosno da je oštećenog H. R. udario staklenom flašom u glavu – u predjelu lijevog oka nakon kraće verbalne rasprave i nakon što mu je R. opsovao majku, pa kad je R. zaustavio vozilo i kad su izašli iz vozila fizički nasrnuli jedan na drugog i H. tom prilikom R. zadao par udaraca šakama u predjelu lica, u čemu ga je zaustavio komšija A.. Nakon toga H. da je otišao svojoj kući ponovo se vratio noseću sjekiru sa drvenom drškom i krenuo da udari R., ali ga je R. uspio da spriječi, te ga je H. udario drvenim štilom. Od zadanih udaraca R. je zadobio obične teške tjelesne povrede, opisane u nalazu i mišljenju vještaka detaljnije.

U ovakvim radnjama optuženog stiču se sva bitna obilježja krivičnog djela teške tjelesne ozljede iz člana 172. stav 1. KZ FBiH. Optuženi je svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a ne postoje okolnosti koje isključuju odgovornost optuženog, pa je sud optuženog oglasio krivim i osudio kao u dispozitivu ove presude.

Psihički odnos optuženog prema poduzetim radnjama i nastaloj posjedici je takav da je optuženi bio svjestan i htio izvršenje ovog djela, odnosno da je optuženi ovo djelo učinio sa direktnim umišljanjem. Ponašanje optuženog nakon prvog fizičkog kontakta sa R. gdje ga je udario staklenom flašom u glavu u predjelu lijevog oka, dok su bili u automobilu, zatim nakon što je R. zaustavio vozilo i obojica izašli iz auta, ponovo su uslijedili udarci šakama u predjelu lica, te nakon što ih je A. razdvojio i H. otišao kući, H. se ponovo vratio sa sjekirama u ruci i krenuo da R. nanese udarce, takođe predstavlja osnov za pravni zaključak da je optuženi postupao sa umišljanjem.

Prema nalazu i mišljenju vještaka neuropsihijatra optuženi je ambulantno i bolnički psihijatrijski liječen pod psihijatrijskim dijagnozama: F33 povratni i depresivni poremećaj, F43 tačka 1. posttraumatski stresni poremećaj, F43 tačka 1. posttraumatski stresni poremećaj sa psihotičnom dekomenzacijom, društveni poremećaj i poremećaj ponašanja uzrokovan alkoholom (akutna intoksikacija, sindrom ovisnosti), te kao F62 tačka 0 trajne promjene ličnosti nakon katastrofalnih doživljaja i po mišljenju vještaka optuženi je zbog navedenih bolesti i stanja alkoholne opijenosti 2,40 promila alkohola u krvi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio bitno smanjeno uračunljiv. Prema odredbama člana 36. stav 1. KZ FBiH učinitelj krivičnog djela koji je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio bitno smanjene uračunljivosti može se blaže kazniti.

Optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela imao mogućnost rasuđivanja, ali bitno smanjen, pa je isti mogao da shvati značaj svog djela, što ne utiče na njegov psihički odnos

prema radnji izvršenja i nastalnoj posljedici (na njegov umišljaj) pa je optuženi i krivično odgovoran. U konkretnom slučaju sud nije optuženom ublažio kaznu u smislu navedene zakonske odredbe, jer zakonska odredba propisuje da se optuženi može blaže kazniti, a što znači da i ne mora.

Imajući u vidu način izvršenja krivičnog djela, posljedicu ovog krivičnog djela, ponašanje optuženog poslije izvršenja krivičnog djela, da se radi o bitno smanjenoj uračunljivosti zbog alkoholisanosti, da ublažavanje kazne nije obavezno po ovom osnovu, to je sud stanje optuženog (bitno smanjena uračunljivost) cijenio samo kao olakšavajuću okolnost jer bi u suprotnom za ponašanje optuženog, a posmatrano kroz cijeli događaj bila precijenjena okolnost posebno u odnosu na činjenicu da je ova bitno smanjena uračunljivost posljedica alkoholisanosti optuženog.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivično pravne sankcije, sud je cijenio na strani optuženog sve okolnosti koje su od značaja za odmjeravanje kazne. Od olakšavajućih okolnosti kod optuženog sud je cijenio da je optuženi neosuđivan, da je priznao krivnju na početku glavnog pretresa, da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela po nalazu i mišljenju vještaka neuropsihijatra bio bitno smanjeno uračunljiv, da oštećeni nije zainteresovan ni za krivično gonjenje niti postavlja imovinsko pravni zahtjev, da je na glavnom pretresu se izvinio oštećenom, da je pokazao iskreno kajanje, da je dao obećanje da će redovno uzimati lijekove, a izbjegavati uzimanje alkohola, te kloniti se ovakvih i sličnih situacija, dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije bilo, pa je uvjerenje suda da se i sa uvjetnom osudom kao mjerom upozorenja koja predstavlja pretnju kaznom u cjelosti može postići opšta svrha krivičnih sankcija, a u okviru iste svrha kažnjavanja, te svrha uvjetne osude, pa je optuženom izrekao uvjetnu osudu kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 godine dana računajući od dana pravosnažnosti ove presude ne počini novo krivično djelo.

U smislu odredaba člana 202. stav 4. ZKP FBiH sud je optuženog oslobodio od plaćanja troškova krivičnog postupka jer se radi o osobi lošeg zdravstvenog stanja koji je duži vremenski period na bolovanju.

Na osnovu svega navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Kantonálnom sudu u Zenici u roku
od 15 dana od dana prijema presude.

SUDIJA

Bekrić Hidajeta